

Karen Rositzky

Dennis van Leeuwen en Robin Berlijn

Het nieuwe bandgevoel van Kane

De afgelopen jaren bestond Kane vooral uit Dinand Woesthoff en Dennis van Leeuwen. Toch is de nieuwe plaat 'No Surrender', die op 27 november verschijnt, een echt bandalbum. Gitarist sprak met Kane-veteraan Dennis van Leeuwen en de nieuwe gitarist Robin Berlijn. *door Michiel Roelse*

De afgelopen twee jaar werden Dennis en Dinand van Kane tijdens live-optredens bijgestaan door dezelfde groep muzikanten: Nico Brandsen op toetsen, Joost Kroon op drums, Ivo Severijns op bas en Robin Berlijn op gitaar. Berlijn speelde eerder in onder andere Fatal Flowers en speelt nu alweer een aantal jaren met Ellen ten Damme. Van Leeuwen en Berlijn ontmoetten elkaar tijdens een optreden van de Golden Earring in Ahoy ("tijdens een hele, hele lange solo van George Kooymans") en het leek te klikken. In de aanloop naar de Kane-show in De Kuip, halverwege vorig jaar, belde Dennis met Berlijn, een naar eigen zeggen "nogal wollig telefoontje". "Ik zei zoiets als 'wat zou je ervan vinden als ik je zou vragen of je zin zou hebben om eventueel bij Kane te komen spelen.'" Wollig of niet, Berlijn wilde wel en zo zit ik, een week of drie voor de officiële verschijningsdatum van 'No Surrender', tegenover Dennis van Leeuwen en Robin Berlijn in een hotel in Amsterdam.

Ik heb net de bijna finale mix beluisterd en 'No Surrender' lijkt dat transparant klinkende, stevige en strakke album te worden waarvan we wisten dat jullie het in je hadden, maar wat we nog niet hadden gehoord van Kane.

Dennis: "We hebben veel ervaring met het maken van niet-transparante tracks (*lacht*), maar minder met een strakke, transparante sound en juist dat was het uitgangspunt voor deze nieuwe

plaat. Daarom wilden we dit album zo veel mogelijk in één keer inspelen en er dan niet later, zoals we vroeger deden, nog van alles aan toevoegen. Dat is blijkbaar gelukt."

de goede zin van het woord. Niet irritant, maar ze weten wat ze willen. En met respect voor de vorige gitaristen, maar Robin is met stip de meeste gitaristengitarist die Kane heeft gehad. Dat

Ik ben een vrij hoekige gitarist terwijl Robin veel sierlijker speelt. Via een omweg komt hij op dezelfde plek uit als ik"

Dennis van Leeuwen

Jullie hebben bij vorige albums altijd veel tijd besteed aan de preproductie. Was dat deze keer anders?

"We hebben vanaf de vorige plaat live met deze groep mensen gewerkt, met Joost, Robin, Nico en Ivo. In de afgelopen twee jaar hebben we elkaar goed leren kennen en leren vertrouwen. Dinand en ik wilden al langer een album eens zo veel mogelijk in één keer opnemen en we hadden voldoende vertrouwen in de groep om dat nu te gaan doen. Sommige tracks hebben we in de preproductie misschien maar drie of vier keer gespeeld voordat we de studio in gingen. Als je in zo'n track dan het juiste gevoel 'pakt', terwijl je nog niet helemaal zeker bent wat je gaat doen, dan is dat magisch."

Waarom passen de nieuwe muzikanten zo goed bij jou en Dinand?

"Ik heb voorgesteld om Ivo, Joost en Robin bij Kane te laten spelen omdat ik vond dat het ten eerste aardige gasten waren en ten tweede heel getalenteerd. Ze zijn ook eigenwijs, maar dan in

heeft wel even door mijn hoofd gespeeld toen ik hem vroeg, want je haalt wel iemand binnen... Gelukkig heeft het precies zo uitgedrukt als ik had gehoopt."

Samenspelen

Hoe was dat voor jou, Robin? Je komt toch in de band bij twee mensen die al een hele geschiedenis samen hebben...

Robin: "We zijn een soort onderzoekstraject ingestapt met zijn allen. Met woorden kom je in dit soort situaties niet zo heel ver. Het gaat om wat er gebeurt als je samenspeelt. Voor mij was belangrijk te weten wat Dennis en Dinand van mij wilden en of ik me daar prettig bij zou voelen. Dennis en Dinand *zijn* Kane en de vraag was wat ik daaraan zou kunnen toevoegen. En dan wel zo dat ik niet heel anders zou moeten spelen dan ik normaal zou doen, dan zou ik me namelijk al snel ongemakkelijk gaan voelen."

Dennis: "Voor mijn gevoel is er bij Kane altijd

>> ruimte geweest voor een tweede gitarist. Als die er niet is, komen de liedjes ook wel over, maar ik mis dan de extra dingetjes die allemaal zouden kunnen. Ik ben zelf een vrij hoekige gitarist die recht op zijn doel afgaat, terwijl Robin veel sierlijker speelt en via een omweg uitkomt op dezelfde plek als ik. Nu we al een tijd samenspelen voel ik dat ik meer zijn kant op ga en hij meer de mijne, zonder dat we elkaar in de weg zitten. Nu is het voor de anderen soms al moeilijk om te horen wie wat precies speelt en dat lijkt me een goed teken."

Robin: "Ik merkte gaandeweg – en daar was ik erg blij mee – dat Dennis en Dinand heel geïnteresseerd zijn in wat er gebeurt als je als het ware buiten de lijntjes kleurt. Als je, ook bij nummers die er al waren, afwijkt van de blauwdruk die er al lag om een nummer op een bepaalde manier te spelen. Ze willen van de andere muzikanten graag dingen horen die ze misschien niet hadden verwacht, maar die hen weer inspireren. Dat geeft een gevoel van vrijheid en juist dan komen de beste ideeën."

Kane is volgens mij nooit bang geweest om nieuwe wegen in te slaan...

Dennis: "Tijdens de opnames van de eerste twee albums waren we helemaal niet zo met een eigen sound bezig en leken we op van alles, van U2 tot Pearl Jam. Pas toen ik in een recensie van een andere band las dat ze op Kane leken, begon ik daar over na te denken. Bij het derde album wisten we al beter wat we wilden – we zijn ook niet achterlijk natuurlijk – maar pas bij de vierde plaat waren we heel bewust bezig met onze sound. Toen lieten we ook de manier los waarop we altijd hadden gewerkt en kozen we een nieuwe wijze om liedjes te maken en een andere plek om ze op te nemen. Qua genre lieten we ons geen beperkingen meer opleggen en die benadering heeft 'Everything You Want', het vorige album, opgeleverd. Wij waren daar zelf erg trots op, maar we merkten al snel dat het publiek niet meer wist wat ze nou van ons konden verwachten."

Wat we met Kane nog niet eerder hadden gedaan was een album opnemen met een groep muzikanten die je al twee jaar om je heen hebt, waarmee je goede muziek hebt gemaakt en waarmee je enorme lol hebt gehad – ook belangrijk. Vier van de vijf shows die we met deze groep

goede nummers, er zijn discussies, hele vette optredens, een grote show als die in De Kuip, iemand speelt iets heel moois in de oefenruimte tijdens de preproductie... dat soort situaties, begrijp je? En als het goed blijft gaan, kom je uiteindelijk tot die beslissing om samen aan een album te gaan werken. Om de andere muzikanten als het ware een wit vel papier te geven dat ze zelf mogen inkleuren. Dus niet alleen: we hebben een leuke groep met getalenteerde gasten die onze nieuwe plaat live mag naspelen. Of: we hebben een leuke getalenteerde groep die met ons een nieuw album gaat maken, wat er hierna gebeurt zien we wel weer."

Kind en hond

Kane heeft enorm veel trouwe fans aan zich gebonden, maar er is ook een grote groep van mensen die het helemaal niks vinden. Doet dat je iets?

Dennis: "Natuurlijk doet het me iets, want Kane is mijn leven. Ik volg alles en lees alles wat over Kane verschijnt. Van Koefnoet tot het Jeugdjournaal. We hebben het daar wel eens over. Ik weet dat er journalisten zijn die Kane niet zien zitten en hoewel ik best eens met ze zou willen praten, moet je gewoon accepteren dat je iemands mening niet altijd kunt veranderen. Ik vind mezelf een genuanceerd mens en ik voel zelf niet de behoefte om muziek die mij niet aanspreekt af te branden."

'Everything You Want' is helemaal in New York opgenomen, maar voor 'No Surrender' kozen jullie toch weer voor de ICP Studio in Brussel. Ook daar terug naar de basis?

Dennis: "Iedereen van ons woont in Nederland. Dan is het gewoon handiger als je in de buurt blijft. Als je naar Brussel gaat, ben je wel weg, maar je bent ook zo weer in Nederland als er bijvoorbeeld iets met je kinderen is, of met je hond. Ik wilde graag naar Brussel. Je kunt er blijven slapen en je wordt goed verzorgd. We hebben trouwens ook een paar dingen in Wisseloord en in de Fendal Sound Studio opgenomen."

Robin, is er een groot verschil tussen het spelen met Kane en met Ellen ten Damme?

Robin: "De overeenkomst is dat je in beide gevallen met gezichtsbepalende, heel intense frontper-

"De schaal van Kane is anders: ze hebben veel meer roadies zodat je niet meer zelf met die AC30 hoeft te sjouwen" Robin Berlijn

gedaan hebben waren gewoon goed en dat is een heel goed gemiddelde."

Je hoort dat bandgevoel ook terug in het album: veel nummers hebben een groove die je niet krijgt als je met zijn tweeën in de studio iets zit te bedenken.

Dennis: "Wij hebben veel plezier beleefd aan de opnames en dat hoor je terug op de plaat. De eerste single, *No Surrender*, is uit en de reacties tot nu toe zijn goed. Ik hoor wel eens dat het weer 'de oude Kane' is."

Voordat Dinand en ik zo ver waren dat we zeiden: met deze groep willen we een album opnemen, hebben we heel wat ervaringen verzameld. Je bouwt iets op met zijn vijven, je maakt samen

sonen werkt. Daarbij is de schaal van Kane wel anders; ze hebben bijvoorbeeld veel meer roadies, zodat je niet meer zelf met die AC30 hoeft te sjouwen. En zo'n optreden in de Kuip, dat kan alleen met een band zo populair als Kane."

Komt er een tour na de release van het album? Ik zag voor 2010 op de agenda alleen in januari Vrienden van Amstel Live staan.

Dennis: "We doen Vrienden van Amstel Live een paar keer en daarna gaan we de clubs langs om 'No Surrender' te promoten. Dat doen we tot de zomer en dan zijn er weer festivals. Daarna gaan we nog wat doen, iets leuks, maar ik kan je nog niet vertellen wat." ☒

De gitaren van Kane

Robin Berlijn

Dennis van Leeuwen

Robin Berlijn: "Ik heb 80 procent van het album ingespeeld met mijn Fender '52 Reissue Telecaster met Bigsby. Omdat het geluid goed werkte, heb ik niet de neiging gehad naar alternatieven te zoeken. Als ik eens iets anders pakte, werd me al snel verzocht toch weer de Tele aan te sluiten (*lacht*).

Op *High Places* speel ik op een *Gretsch Country Gentleman* en ik heb ook de rode ES-330 van Dinand nog ergens gebruikt. De Tele was de constante factor in mijn sound en dat gaf Dennis weer de mogelijkheid iets meer te experimenteren. Tussen mijn gitaar en de Vox AC30 heb ik alleen een stemapparaat, een Fulltone Fulldrive en een Guyatone Echo."

Dennis van Leeuwen: "Omdat ik vond dat ik alle sounds van de albums van Kane precies moest kunnen reproduceren, heb ik altijd een enorme hoeveelheid spullen met me meegesleept. Dat is tegenwoordig al veel minder en dat zou best eens met Robins *back to basic*-aanpak te maken kunnen hebben. Ook in de studio zou ik vroeger veel meer hebben neergezet. Ik heb me nu beperkt tot een Marshall PA versterker uit de jaren '60 die door Peter van Weelden *point-to-point* is omgebouwd. De Marshall is voor een dik geluid en voor de twang heb ik een Hiwatt. Daarnaast had ik nog een kleine Burris Royal Bluesman versterker en een speaker die ik ooit eens van iemand heb geleend. In totaal heb ik voor 'No Surrender' een stuk of vijf gitaren gebruikt, met een hoofdrol voor mijn Fender Jazzmaster uit 1963 en een Gibson Firebird. De Jazzmaster is mijn favoriete gitaar, alleen klinkt hij live iets te licht. De Firebird is een goed alternatief en hij past goed bij mij."